

STADSDICHTERS

Stadsdichters officieel ingehuldigd: ‘We kiezen voor de Antwerpse bush’

26/01/2023 om 16:58 door Veerle Vanden Bosch

Cleo Klapholz: ‘Het nieuwe stadsdichterschap zal een andere route varen dan degene die alle stadsdichters voor ons hebben bevaren.’ Foto: Sebastian Steveniers

De Antwerpse stadsdichters 2.0 zijn officieel ingehuldigd in het Antwerpse Letterenhuis. ‘Omdat de samenleving vrijdenkers nodig heeft.’

Handenvol potloden en ‘stylo’s’ hadden de stadsdichters na hun inauguratie. Nadat ze in november de pen hadden neergelegd ‘omdat die dreigde niet langer alleen door henzelf te worden vastgehouden’, werden ze opnieuw aangesteld. Niet door het stadsbestuur deze keer, maar door de Antwerpenaren die hen geen chique pen, maar een ‘stylo’ teruggaven. ‘Want de stadsdichters zijn er voor de stad, niet voor het stadsbestuur’, aldus organisator Stijn Vranken, in een betoog doorspekt met grapjes over subsidies, kunstenaars die werken voor hun geld en etentjes in Het Fornuis.

• **[De Antwerpse stadsdichters gaan door zonder de stad](https://www.standaard.be/cnt/dmf20230122_98249117)**
(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230122_98249117).

‘Het stadsbestuur vindt dat poëzie zich niet moet bemoeien met politiek, maar het omgekeerde is waar: de politiek moet zich niet bemoeien met poëzie’, was de teneur. Toch reikte Vranken het stadsbestuur de hand: misschien valt er ooit weer samen te werken, dat zou fijn zijn.’ Tegelijk deed hij een oproep om de crowdfunding voor het project te steunen.

Ochtendogen

Vijf dichters – Lies Van Gasse, Lotte Dodion, Ruth Lasters en het duo Yves Kibi Puati Nelen en Cleo Klapholz – nemen de pen de komende twee jaar weer op, met steun van een aantal Antwerpse culturele instellingen en middenveldorganisaties. In het Letterenhuis, waar twintig jaar geleden Tom Lanoye als eerste Antwerpse stadsdichter werd ingehuldigd, legden ze hun geloofsbrieven neer. Van Gasse maakte de vergelijking met de okapi, ‘een bescheiden, mysterieus dier dat goed weet waar het voor staat’. Antwerpen heeft iets met okapi’s, zei Van Gasse: het kweekprogramma van de Antwerpse Zoo is befaamd, en er is een band met ons koloniale verleden. In Congo werden okapi’s gevangen voor de Europese dierentuinen. Okapi’s zijn stressgevoelig en gedijen slecht in gevangenschap. Veel dieren hebben het niet overleefd. ‘Dichters zoeken naar vrijheid in hun verzen, zoals okapi’s die zoeken tussen de bladeren van het woud’, aldus Van Gasse. ‘De stadsdichters kiezen dus voor de Antwerpse bush, en niet voor het Schoon Verdiep. Omdat de samenleving vrijdenkers nodig heeft.’

Ruth Lasters: ‘Het stadsdichterschap is te belangrijk om verloren te laten gaan.’ Foto: Sebastian Steveniers

Cleo Klapholz van Proza-K vergeleek het stadsdichterschap dan weer met een poëtisch schip dat de haven verliet. ‘We wilden het bemannen met de 176 nationaliteiten die Antwerpen rijk is. Helaas hebben we dat grote gouden schip zelf in brand moeten steken. Het nieuwe stadsdichterschap zal een andere route varen dan degene die alle stadsdichters voor ons hebben bevaren.’ Proza-K legde in november de pen neer met veel pijn in het hart, beaamde Yves Kibi Puati Nelen. ‘Als een duo dat amper drie jaar bestond, was het een enorme eer om te worden opgenomen in de canon van het stadsdichterschap.’ Hij nodigde alle Antwerpenaren uit om mee te werken aan de nieuwe invulling ervan.

Die oproep kwam er ook van Lotte Dodion. Zij wil haar stadsdichterschap invullen ‘met open, verwachtingsvolle ochtendogen’. De samenleving zachter maken, is haar doel, en verwondering inzetten ‘als het beste tegengif tegen collectief cynisme’, met een vurigheid die alleen maar is toegenomen: ‘Het voordeel van een tegenslag is dat je scherpstelt op wat je belangrijk vindt.’

• **‘Yessie’, het nieuwe stadsgedicht van Ruth Lasters**
(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230125_98039858).

‘Het stadsdichterschap is te belangrijk om verloren te laten gaan’, zei ook Ruth Lasters, die meteen het eerste stadsgedicht van de nieuwe lichter voorlas: *Yessie*, een ode aan de in 2015 overleden laatste tigger van de Zoo, en tegelijk een oproep tot meer onstuimige dialoog en luisterbereidheid.

‘Dit wordt mooi’

De nieuwe stadsdichters kregen de officiële zegen van hun voorganger Joke van Leeuwen (2008-2010), die het publiek zover kreeg in canon ‘Dit wordt mooi’ te zingen. ‘Het stadsdichterschap is nu een burgerinitiatief’, zegt ze in een reactie. ‘Het Antwerpse stadsdichterschap is altijd bijzonder geweest. Het werkte in alle vrijheid, met mensen en instituten in de stad. Het werkte verbindend en had veel uitstraling. Ik ben blij dat het niet zonder meer wordt weggevaagd alsof het er niet toe deed. Ik heb de meesmuilende cartoon gezien op opiniewebsite *Doorbraak*, en de reacties vanuit het stadsbestuur gehoord die luidden dat het verdwijnen van de stadsdichters niets is vergeleken bij mensen die hun boodschappen niet meer kunnen betalen. Maar ik ben zelf als stadsdichter op heel wat appartementjes en flatjes geweest. Je geeft mensen een stem, en je krijgt daar soms heel ontroerende reacties op. Die rol speel je, er is geen enkele reden om daar meesmuilend over te doen.’
